

PRECS I PREGUNTES

La parella pel mànec

No se li pot negar la grandesa del fanatisme, a José María Aznar. Aquest home s'ha immolat políticament per fer triomfar les seves idees o, millor dit, la seva idea única. És capaç de renunciar als sopars de Quintanilla perquè al final guanyin les tesis d'Onésimo, ho ha acabat deixant tot per la promesa del paradís: una Espanya finalment espanyola, on els bascos siguin com Mayor Oreja i els catalans com Josep Piqué. Una Espanya espanyola i cristiana, on l'Església catòlica proporcioni la frontera última de la identitat. Una Espanya espanyola, cristiana i imperial, que plantaria la bandera constitucional no només al Perejil o a l'Iraq, sinó també a Gibraltar i al pròxim país que envaeixin els americans i que mantindria la *rojigualda*, orgullosament, als pals del País Basc i els Països Catalans, plantant cara a totes les euroregions i a qualsevol mena de parany nacionalista encobert.

I serà aquesta immolació mística la que li proporcionarà el control indefinit de l'orientació política de la dreta espanyola. Un cop d'ull a Fraga i un altre a Felipe González han fet que Aznar s'adoni que cap jubilat no pot imposar res a la seva antiga empresa, per més que hi hagi manat i per més promeses de fidelitat que hagi rebut del nou propietari del despatx. Des d'ara, el PP també serà bicèfal. Mariano Rajoy haurà de tenir en compte que governa en parella, però amb una diferència: Rajoy podrà lluitar contra l'estructura d'Aznar, contra els homes que obeeixin consignes del seu antecessor o contra el que sigui, però no contra les idees, contra els *Principios del Movimiento Nacional* que ha deixat escrits Aznar molts anys abans (esperem) de morir al llit i de vell. Això sí que està ben lligat.

Salvador Cot

La crònica

Adéu a l'ecotaxa a Balears i hola a més zaplanisme a Canal 9

Dimarts, 2 de setembre

Els ecos de l'euroregió. La proposta de Pasqual Maragall de crear una euroregió amb els territoris de l'antiga Corona d'Aragó i dos departaments del sud de França encara cueja al País Valencià. Després que el PP s'ha dedicat els últims dies a qualificar la proposta d'anticonstitucional i de catalanista, el PSPV ha decidit aparcar la qüestió. Pla diu que el debat de l'euroregió ja no és prioritari per als socialistes valencians. Els motius, segons Pla, són la "manipulació" i la "mala fe" amb què el PP valencià ha instrumentalitzat la proposta. Mentrestant, els empresaris valencians s'hi mostren dividits. Arturo Virosque, president de la Cambra de Comerç, assegura que és una "bogeria". Paral·lelament, la patronal de petites i mitjanes empreses, l'Empresarial, diu que pot ser positiu. En definitiva, les opinions són el menys important. El projecte, almenys políticament, ha quedat catapultat al País Valencià.

Dimecres, 3 de setembre

Matas i Munar. Jaume Matas i Maria Antònia Munar es reuneixen per escenificar que tot va la mar de bé en la coalició que tenen per governar el Consell de Mallorca. Després d'un estiu de protestes pels anuncis de mesures reductores de la presència del català a l'administració balear, impulsades pel Govern Matas, la nacionalista Munar assegurarà, després d'aquesta reunió, que el problema del català no era el PP sinó tots els que fan derrotisme davant la situació del català a Balears.

Dijous, 4 de setembre

El PP, contra el català també a Europa. El poder del PP espanyol està en ple apogeu, també a Europa. Dijous aconsegueixen tombar una proposta al Parlament europeu que volia donar un cert reconeixement al català (traduccions simultànies, no; però documents més im-

portants traduïts, sí). És la balança espanyola bàsicament, ja que la proposta havia estat aprovada en una primera fase, i fins i tot anava signada per Michel Ebner, membre sud-tirolès del Partit Popular europeu. Però la piconadora popular espanyola es va tornar a posar en marxa per evitar desviacions a la Unió. En aquesta ocasió va ser l'exesportista Theresa Zabell, que es va encarregar d'aportar com a gran argumentació del no dels populars espanyols el fet que les traduccions costarien massa diners, i a més va dir, sense vergonya, que aquesta tasca ja la fan els estats. De tot plegat, només n'ha quedat l'aprovació de crear una agència europea per a la diversitat lingüística i l'aprenentatge de llengües i un pla d'acció per promoure totes les llengües de la UE, no només les oficials a la Unió.

Atacs a Laporta. L'editorial del diari *El Periódico* alerta al president del Barça, Joan Laporta, que no practiqui un catalanisme que generi "polèmiques innecessàries". La gran polèmica innecessària: treure la bandera espanyola d'una propietat privada com l'edifici de La Masia. La crítica del diari en aquest sentit no és l'única que ha rebut Laporta per l'afer de La Masia, ja que, el dia abans, el diari espanyol *La Razón*, de Luis Maria Ansón, ja havia obert foc amb aquest afer titllant Laporta d'"aldeano trasnochado" per haver retirat la bandera espanyola. Primer de tots, però, va ser el periodista Enric Sopena, exdirector de COM Ràdio, que des del diari *El Mundo* recull la conferència de Laporta a la UCE i li crítica que des del nou Barça es reivindiqui la catalanitat i li recomana que faci un "exercici sistemàtic de seny". Unes suposades lliçons d'hipotètic respecte a una part dels socis que curiosament no es van donar amb altres presidents quan bona part dels socis reivindicaven que el Barça s'impliqués més en la defensa de la catalanitat. I que consti que és Laporta qui ha fet fora els

El PP tomba una proposta al Parlament europeu per donar reconeixement a la llengua catalana. Al costat, Joan Ignasi Pla, líder dels socialistes valencians. El PSPV té cada dia menys clara l'opció de l'euroregió de Maragall. Ara Pla diu que, atesa la reacció i les acusacions del PP, ja no és una prioritat política per al partit.

violents del Camp Nou. Sense necessitat de cap lliçó.

Divendres, 5 de setembre

Adéu a l'ecotaxa. Amb el retorn a l'activitat política després de vacances, el Parlament balear reinicia les reunions preparatòries del primer plenari, que serà el pròxim dimarts dia 16. A l'ordre del dia hi ha el projecte de llei –fins ara aquesta és l'única concreció política del Govern Matas, de l'executiu del PP– de liquidació de l'ecotaxa. Els socialistes, que s'han reunit els dies 3 i 4 per preparar l'estratègia del curs polític, encara no han anunciat qui serà el portaveu en aquest debat, si Francesc Antich o l'ex-conseller de Turisme, Celestí Alomar.

Tornado mortal. Es registren dos xicotets tornados a Dénia i Balears, on mor un home en bolcar-se la barca on viatjava. Protecció Civil manté alerta per tempestes al territori dels Països Catalans.

Un primer tornado es va detectar a la part urbana de Dénia, que ha causat pànic perquè ha arrancat arbres i panells publicitaris. El de Balears, a més a més, s'ha endut la vida d'un home que viatjava en una barca per dur a terme feines de neteja a la badia de Palma. L'embarcació es va capgirar, i l'home va quedar atrapat a la cabina. En tancar aquesta edició, submarinistes de la Guàrdia Civil escorcollen la zona perquè sospiten que hi pot haver altra víctima.

Tota la setmana.

Canvis lamentables a RTVV. Arriba Lola Johnson com a nova subsecretària de TVV. Fins ara era directora de Canal 37 Alicante, una mini-televisió *maxi-zaplanista*. Genoveva Reig, més zaplanista encara, continua de directora de la televisió; i Jesús Wollstein, marit de la regidora popular de València Marta Torrado, dirigeix Ràdio 9.

Espanya imperial

Pasqual Maragall planteja el debat sobre l'euroregió i tot l'espanyolisme en ple hi planta cara. Allò més al·lucinant, però, és l'estat d'analfabetisme sobre la qüestió que impera a bona part del PP i de la resta de l'espanyolisme més bel·ligerant. Encara és més extravagant l'alegria amb què la dreta perifèrica llança pedres sobre la pròpia teulada. Perquè, si els experts més solvents acrediten que un dels eixos del creixement real de l'economia europea és l'arc mediterrani i la projecció cap al nord del continent, per què s'entesten a mirar cap a ponent, més concretament, cap a Madrid? Tot va segons les passes de Madrid: el TGV, carreteres, tota classe d'infraestructures, fins i tot l'aberració del pla hidràulic i el transvasament impossible de l'Ebre, que no pretén altra cosa que l'"urbanicidi" complet de l'agonitzant litoral mediterrani, que es fa amb tres hores per carretera o bé amb ferrocarril. I amb quins costos mediambientals!

La proposta de Maragall, és cert, arriba en plena campanya electoral, però això no hauria d'inhabilitar-la, perquè tampoc no és cosa d'avui per demà. L'espanyolisme no ha plantejat alternatives abans de l'acostumada desqualificació. I és que qualsevol perspectiva que canvie l'Espanya "*una, grande y libre*" els provoca urticària. L'espanyolisme és obscurantista per naturalesa i s'hi manté sobre la pròpia imposició. I és tan previsible com fer l'amor amb la llum apagada. Per això, també, resulta tan lamentable el PSPV: ara sí, ara no, perquè hi ha manipulació i mala fe del PP. Què s'esperaven? No és la manca d'idees, és l'absència de convicció per a defensar-les. Quina creu.

Manuel S. Jardí